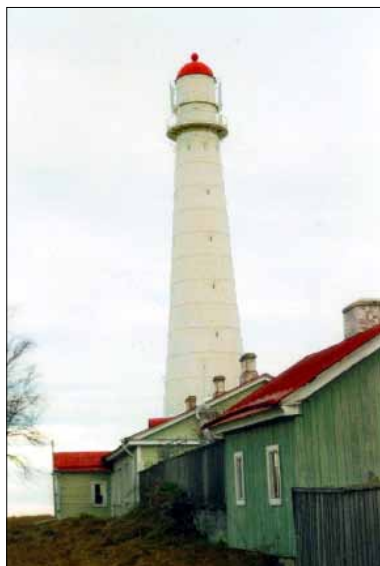

Estland i december

Ove Jensen och Tina Scheutz

Tahkuna fyr

I slutet av december 2008 gjorde vi en kortare tur till Estland med koncentration på öarna Ösel (Saaremaa) och Dagö (Hiiumaa). Resan hade tre syften: lite rekreation, återse Ösel vid "fel" årstid och besöka några fyrar.

Tur hade vi, för efter en vädermässigt trist december månad berikades vi med sol under årets sista dagar. Kallt var det, 5-10 minus och dagarna var ju korta så det gällde att vara på hugget! Efter ankomst till Tallinn körde vi i egen bil söderut till Rohukula där vi tog färjan över till Dagö. En sen ankomst till ön gjorde att vi körde direkt till "huvudstaden" Kärdla, där vi fann ett trevligt motell för natten.

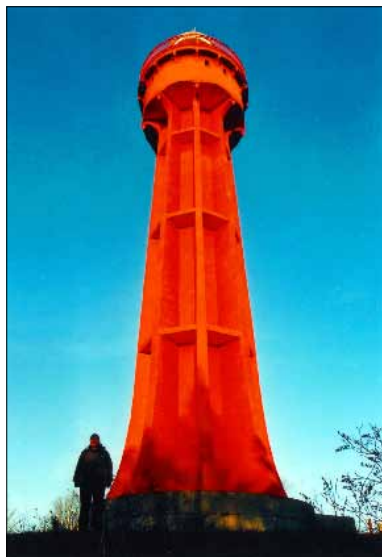
Dagen efter var det dags för den första fyren. Längst uppe på öns nordligaste udde står **Tahkuna** fyr. Den är från 1875

och är med sina 42,6 meter Dagös högsta fyr. Så här års var den stängd, men att se den utifrån var också OK. Nära fyren har man rest ett monument till minne av Estoniakatastrofen 28 september 1994. Detta är Estlands närmaste punkt i förhållande till olycksplatsen.

Efter besöket i norr åkte vi västerut mot **Kopu**, där den urgamla fyren från 1531 står på en kulle. Detta ger en lyshöjd över havet på 102 meter. Själva tornet i massiv sten är 36 meter högt och är Dagös största turistattraktion. Fyren är tydligen också en av de äldsta kontinuerligt öppna fyrarna i världen. Stängt här också, men plötsligt kom två kvinnor som skulle rengöra linsen. De bjöd in oss på en titt, vilket tacksamt accepterades. Vyn uppifrån toppen var hänförande!

Tina vid lanterninen på Kopu fyr

Ristna fyr

Vi tackade igen och for vidare ut till öns västligaste punkt där en praktfull röd fyr tronar vid den lilla byn **Ristna**. Döm om vår förvåning när en av kvinnorna från Kopu dyker upp här också och släpper in oss och tre lokala turister. Ibland har man tur! Den 30 meter höga fyren är från 1874 och efter de 109 trappstegen

upp till toppen belönas man med en fin vy över omgivningarna.

Kl. 17.30 gick det en färja från Dagö till Ösel, vilket besparade oss resan tillbaka till fastlandet och därifrån över till Ösel. Nackdelen var förstås den sena ankomsten – mörkt sedan länge så här års. Mörkerfärd söderut till Kuressaare, den enda egentliga staden på öarna med c:a 15.000 invånare. Vi tog in på ett bra och centralt hotell, dinerade på stan' och sov ut. För övrigt är hotellpriserna mycket lägre så här års jämfört med sommarsäsongen.

Vila, frukost ... Var är fyren? Vi tog sikte på sydspetsen där den 53 meter höga **Sörve** fyr tronar. Fyrplatsen har anor från 1646 och den nuvarande fyren – tydligen den femte – byggdes 1960. Under Sovjet-tiden var detta en strängt bevakad militär zon, men nu är den öppen för alla.

Efter att ha avnjutit omgivningarna tog vi vägen förbi tre mindre fyrar på lite udda platser. Totalt var det en trevlig tur, vilken kan rekommenderas, men kanske har man lite mer utbyte av den under sommaren – trost att man då får dela upplevelserna med avsevärt fler turister.

Sörve fyr